

ת"פ 33775/07/16 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו סבית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 33775-07-16 מדינת ישראל נ' אבו סבית(עציר)

בפני כבוד השופט אליהו ביתן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יוסף אבו סבית

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן-

בזמן האירועים המתוארים בכתב האישום, הנאשם לא החזיק ברישיון נהיגה תקף, והיה פסול מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.

בתאריך 05.07.16, בסביבות השעה 18:00, כחלק מפעילות משטרתית שגרתית יזומה לבדיקת כלי רכב, הציבה משטרת תחנת העיירות בכביש 60 מחסום משטרת קשיח, הכולל רכב משטרת מזהה, עם אורות כחולים מהבהבים, משולשי אזהרה לפני המחסום, ודוקרנים. המחסום הוצב במרחק של עשרות מטרים אחרי צומת שוקת, לכיוון כללי באר שבע. קטע הכביש המדובר הינו כביש בין עירוני, דו סטרי, הבנוי משני נתיבי נסיעה ושולי כביש לכל כיוון, ושני כיווני התנועה מופרדים במעקה בטון מוגבה.

בסביבות השעה 18:20 עמדו שוטרים במחסום, לבושים אפודי משטרה זוהרים, ובדקו כלי רכב שעברו במחסום. באותה העת הגיע למחסום רכב פרטי והחל להאט את נסיעתו. הנאשם הגיע למחסום בסמוך אחריו, נוהג ברכב מסוג "יונדאי לנטרה" בצבע לבן מ.ר. 94-240-20 (להלן: "הרכב"), הגביר את מהירות נסיעתו, ועקף את הרכב הפרטי שהיה לפניו. שניים מתוך שוטרי המחסום עלו לרכב משטרת והחלו לנסוע אחרי הנאשם, שנסע במהירות גבוהה, כשאורות כחולים מהבהבים ומערכת הכריזה פועלים ברכבם. בהגיעם לצומת, ביצע הנאשם פניית פרסה ונסע חזרה לכיוון צומת שוקת. אחד השוטרים שהיה במחסום קיבל דיווח על כך ועבר לצד הנגדי על מנת לנסות לעצור את הנאשם. השוטר ביקש מכלי רכב שהגיעו באותה העת לצומת, לעצור, וכך יצר פקק תנועה מכוון, על מנת לחסום את נתיב בריחת הנאשם. הנאשם הגיע במהירות גבוהה לפקק ומשהבחין ברכבים ניסה לחלוף ביניהם בנסיעה מהירה כדי להימלט מהשוטרים. כתוצאה מכך, הוא התנגש עם רכבו בארבעה רכבים שעמדו בפקק וגרם להם נזקים רבים. שניים מנהגי כלי הרכב שנפגעו הגיעו לקבלת טיפול רפואי, טופלו

לאחר מעצר הנאשם הוא פונה לבית חולים, שם התברר כי הוא סובל משבר בכף ידו הימנית.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; וחבלה במזיד, לפי סעיף 413' לחוק העונשין.

3. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, בגדרו המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס, ופיצוי לניזוקים, וכן להפעיל מאסר על תנאי בן 8 חודשים, שהוטל על הנאשם בתיק פל"א 4280-12-14 של בית משפט השלום לתעבורה באר-שבע, חציו בחופף למאסר שיוטל על הנאשם וחציו במצטבר לו, ולהפעיל התחייבות כספית על סך 2,000 ₪, שהוטלה על הנאשם בתיק הפלילי הנ"ל.

4. ב"כ המאשימה ציינה כי הסדר הטיעון הושג בהליך של גישור, וטענה, כי ברקע ההסדר קשיים ראייתיים והתחשבות בחיסכון בזמן שיפוט, הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולקיחת אחריות על מעשיו. וביקשה לאמץ את ההסדר בכל הנוגע לרכיבי הענישה המוסכמים. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, טענה, כי יש להטיל על הנאשם פסילה ארוכה ומרתיעה, ועתרה להטיל עליו 10 שנות פסילה, בהתחשב בהוראת סעיף 40'א(1) לפקודת התעבורה, לפיה על בית המשפט להטיל על נאשם שהורשע בנהיגה בזמן פסילה לפחות פעמיים בעשר השנים האחרונות, 10 שנות פסילה. ציינה, כי הנאשם הורשע בנהיגה בזמן פסילה בשנת 2013 ובשנת 2015. הגישה את הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשם ואת פסק הדין בתיק פל"א 4280-12-14 של בית משפט השלום לתעבורה באר-שבע.

5. ב"כ הנאשם הצטרפה לדברי ב"כ המאשימה בנוגע לקבלת מרכיבי הענישה המוסכמים בהסדר הטיעון. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, טענה, כי הנאשם אכן הורשע בעשר השנים האחרונות פעמיים בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, וסעיף 40'א הנ"ל חל עליו, אולם לבית המשפט יש שיקול דעת שלא להטיל את מלוא העונש הקבוע בסעיף האמור. טענה, כי הנאשם מתגורר בפזורה הבדואית. במשך שנים הוא פסול לנהיגה ואינו יכול לחדש את רישיונו, ויש להשאיר לו אופק שיקומי כלשהו לעניין זה. ציינה כי, מבלי להקל בחומרת המעשים, לא היו פגיעות גוף. הוסיפה, כי הנאשם פסול לנהיגה ל- 5 שנים, שלא במסגרת תיק זה, מתוכן עברו שנתיים. ביקשה כי הפסילה שתוטל כאן תחפוף בחלקה את הפסילה הקיימת. ציינה כי הנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים קטנים. בעבר הרחוק הוא שירת בצבא ולאחר מכן עבד כ- 5 שנים באבטחה. בשנים האחרונות הוא נקלע לקשיים אישיים ומשפחתיים. אשר לפיצוי, טענה, כי יש להניח שיוגשו נגד הנאשם תביעות אזרחיות של חברות הביטוח. הדגישה כי מצבו הכלכלי של הנאשם רע והוא צפוי לרצות עונש מאסר בן 22 חודשים.

6. הנאשם ביקש להתחשב בו בתקופת הפסילה שתיגזר עליו.

7. בהתחשב בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בעבירות בהן הורשע הנאשם, ברקע להסדר הטיעון ובשיקולים שהביאו את התביעה לקבלו, הרי שמרכיבי הענישה המוסכמים בהסדר הטיעון, סבירים ויש לכבדם.

8. ביום 07.01.15 נגזר דינו של הנאשם, בתיק פל"א 4280-12-14 של בית משפט השלום לתעבורה באר-שבע, בין היתר, לשנת מאסר בפועל מיום 12.12.14, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה, והתחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע מלעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים, או נהיגה בזמן פסילה, או ללא רישיון נהיגה תקף, למשך שנתיים מיום מתן גזר הדין.

העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה, בנסיבותיהן, מפעילות את המאסר על תנאי ואת ההתחייבות האמורים.

9. אשר לעונש הפסילה.

סעיף 40א'(א)(1) לפקודת התעבורה קובע:

"הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיפים 62(3), 64, 64א, 65(א)(2) או (3) או 67, או על עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מעשר שנים";

אין חולק כי הנאשם עומד בתנאי הסעיף. הוא הורשע כאן בעבירה של נהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, המנויה ברישת סעיף 40א'(א)(1) הנ"ל, ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע העבירה כאן, הוא הורשע פעמיים בעבירת נהיגה בפסילה - בשנת 2015 על נהיגה בפסילה מיום 12.12.14; ובשנת 2013 על נהיגה בפסילה מיום 27.09.11.

10. מגזר הדין שניתן על הנאשם בתיק פל"א 4280-12-14, עולים הנתונים הבאים -

הנאשם קיבל רישיון נהיגה בשנת 2004 ובשנת 2006 תוקף הרישיון פקע. מאז, הנאשם צבר הרשעות תעבורה רבות בעבירות מגוונות והוטלו עליו בין היתר עונשי פסילה. בתיק פל"א 4280-12-14 הנ"ל, הנאשם הורשע על כך שנהג ברכבו בבאר-שבע, בהיותו פסול מלנהוג, בהיותו שיכור - בכך שסירב לדרישת שוטר לערוך בדיקת שכרות - ותוך נסיעה ברמזור אדום.

בדבריו לבית המשפט שם, אמר הנאשם "אני מודה באשמה. אני מצטער מאוד על זה. אני גמרתי עם זה כבר

וזהו. גם עם השתיה גמרתי".

והנה, כ- 6-7 חודשים לאחר שחרורו מהמאסר שהוטל עליו בתיק הנ"ל, ביצע הנאשם את העבירות החמורות כאן, תוך שהוא שב ונוהג ללא רישיון נהיגה ובזמן פסילה.

העבירות שביצע הנאשם כאן חמורות וגם בעבר הנאשם ביצע עבירות חמורות, תוך הפרת צווי בית המשפט האוסרים עליו לנהוג ברכב. נתונים אלה מצביעים על כך שהנאשם מסכן בנהיגתו את הציבור.

11. הסגורית ציינה שהנאשם אב לחמשה ילדים קטנים והוא מתגורר בפזורה הבדואית וטענה, שמזה שנים הוא פסול לנהיגה ואינו מצליח להגיע למצב שיאפשר לו להוציא רישיון נהיגה. וביקשה שבית המשפט יימנע מלהטיל עליו פסילה למלוא תקופת 10 השנים, אלא יטיל עליו פסילה לתקופה קצרה יותר, שתשאיר לו פתח שיקומי.

במישור העקרוני, אין חולק שרישיון נהיגה הוא כלי בסיסי לקיום מטלות החיים השגרתיות ושהעדרו מכביד מאוד על חיי היומיום ועל אפשרויות התעסוקה והתפקוד. קשיים אלה תקפים ביתר שאת אצל תושבי ישובים קטנים, המרוחקים ממרכזי הערים, והם מועצמים עוד יותר אצל תושבי הפזורה הבדואית - שריכוזיה מרוחקים מצירי התנועה המרכזיים, אין בה תחבורה ציבורית פנימית, התחבורה הציבורית ממנה אינה מפותחת, ורוב ככל השירותים החשובים נמצאים מחוצה לה, בטווחים המחייבים נסיעה. החיים בפזורה הבדואית מאתגרים ומורכבים ממילא והם הופכים לקשים ומסובכים עוד יותר בהעדר אפשרות לנהוג.

רישיון נהיגה חיוני לתהליך חזרת אסיר לחיים האזרחיים ולהשתלבותו במטלות היומיום, כחלק מתהליך קליטתו המחודשת ושיקומו. העדרו, מכביד עד מאוד על תהליכים אלה.

אני מסכים לטענה העקרונית כי בנסיבות מתאימות יש לשאוף לשבירת מעגל הנהיגה ללא רישיון נהיגה, במתן אפשרות לנאשם להוציא רישיון נהיגה ולנהוג בהיתר. נהיגה לא מורשית כרוכה בסיכונים ידועים, שהוצאת רישיון נהיגה עשויה לצמצם.

נימוקים אלה תומכים עקרונית בהטלת תקופות פסילה מידתיות, המתחשבות בחיוניות רישיון הנהיגה בחיי היומיום של האדם הבוגר ובקשיים המשמעותיים הנגרמים משלילתו. אולם, מצוות המחוקק היא, כאמור, שבנסיבות כבענייננו ישלל רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה שלא תפחת מ- 10 שנים. אמנם, סעיף 40א'(ג)(1) לפקודת התעבורה מאפשר לבית המשפט להטיל על נאשם תקופת שלילה קצרה יותר מזו הקבועה בסעיף 40א'(א)(1), אך הדבר מותנה בין היתר בקיומן של "נסיבות מיוחדות". מבחינה עיונית ובהתחשב בצורך לקיים מדיניות משפטית ראויה, קשה להלום קביעה לפיה תנאי החיים של אוכלוסיה מסוימת במדינה, או עצם החיים בסוגי ישובים מסוימים, עולים כדי "נסיבות מיוחדות" כמשמעותן בסעיף 40א'(ג)(1) לפקודת התעבורה, המצדיקות סטיה לקולא מעונש הפסילה הקבוע בסעיף 40א'(א)(1) לפקודת התעבורה.

סופו של דבר, כאן, באין נסיבות מיוחדות, אין אפשרות להטיל על הנאשם פסילת רישיון נהיגה לתקופה הקצרה מ- 10 שנים.

12. הסנגורית ביקשה שתקופת השלילה שתוטל על הנאשם תחפוף בחלקה את תקופת השלילה שנגזרה עליו בתיק קודם, שטרם הסתיימה.

ההסדרים החוקיים הנוגעים לפסילה ולחישוב תקופתה, קבועים בסעיף 42 לפקודת התעבורה. סעיף 42(ב) לפקודת התעבורה קובע- "הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת." הוראת הסעיף ברורה, והיא מחייבת צבירת תקופת הפסילה שתוטל על הנאשם בתיק זה לתקופת הפסילה עליה נדון בעבר, שטרם נסתיימה.

13. כתב האישום שבעובדותיו הודה הנאשם אינו מפרט את הנזקים שהנאשם גרם לארבעת כלי הרכב המוזכרים בו והוא גם איננו נוקב בשומת הנזקים. בהתחשב בכך ובעובדה שעל פי התיאור שבכתב האישום נראה שהמדובר בנזקי התחככות ושפשוף, הפיצוי שייקבע יהיה על דרך האומדן הכללי ולא יהיה גבוה.

14. נוכח כל האמור אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים -

א. 18 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מצווה על הפעלת המאסר על תנאי בן שמונת החודשים, שהוטל על הנאשם בתיק פל"א 4280-12-14 של בית משפט השלום לתעבורה באר- שבע. 4 חודשים ממנו ישא הנאשם במצטבר למאסר שנגזר עליו בתיק זה ו- 4 חודשים יהיו בחופף לו. סה"כ ישא הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

ד. בהתאם לסעיף 40א'(א)(1) לפקודת התעבורה, אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים.

ה. על הנאשם לשלם את סכום ההתחייבות שנקבע לו בתיק פל"א 4280-12-14, בתוך 60 יום מהיום. לא ישלם, יאסר למשך 4 ימים.

ו. הנאשם ישלם לכל אחד מארבעת בעלי כלי הרכב שניזוקו מהתנגשות רכבו ברכביהם, המוזכרים בכתב האישום, פיצוי בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום .

ניתן היום, י' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.